

Σχέδιο για τμήμα ομιλίας (10/6/05)

Η Ν.Δ. και ο αρχηγός της έπειτα από 15 μήνες διακυβέρνησης, μέσα στους οποίους το μόνο θετικό έργο ήταν η εκτέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων, το 99.5% της οργάνωσης των οποίων είχε κάνει η κυβέρνησή μας, καλείται να πραγματοποιήσει απογραφή της δικής τους διακυβέρνησης. Μια απογραφή συνδεδεμένη με αλυσιδωτές αποτυχίες, απογοητεύσεις, διεθνή απομείωση του κύρους, της αξιοπιστίας και των συμφερόντων της χώρας, με σοβαρές επιπτώσεις στον οικογενειακό προϋπολογισμό της κάθε ελληνικής οικογένειας. Σε αυτό το διάστημα, όλη η προσπάθεια και το κυβερνητικό έργο της Ν.Δ. και του κ. Καραμανλή δεν ήταν να δημιουργήσουν ένα καλύτερο μέλλον για την ελληνική κοινωνία που τους εμπιστεύτηκε. Ήταν να καταστρέψουν επιτεύγματα που τους ενοχλούσαν γιατί ήσαν ένα δυσβάστακτο μέτρο πολιτικής σύγκρισης γι αυτούς. Ας αναρωτηθεί η κάθε ελληνική οικογένεια, ο κάθε εργαζόμενος τι κέρδισε από όλη αυτή την πολιτική μηχανορραφία και αλλοπρόσαλη πολιτική των 15 μηνών που πέρασαν. Ο Έλληνας εργαζόμενος, επαγγελματίας και αγρότης χρησιμοποιούνται ως μηχανές εξυπηρέτησης ενός πολιτικού παραλογισμού και μιας πολιτικής εμπάθειας, που αν έμενε σε επίπεδο προσώπων, θα δημιουργούσε απλώς προσωπικές εντυπώσεις. Όμως το αποτέλεσμα αυτής της ψυχολογικά παγιδευμένης εμπάθειας δεν μένει στα προσωπικά. Έχει συλλογική επίπτωση και οδηγεί τη χώρα και την ελληνική κοινωνία όλο και πιο πίσω.

Η Ν.Δ. και ο κ. Καραμανλής για να δικαιολογήσουν τη στείρα αυτή πολιτική γραμμή που ακολουθούν, πιστεύουν ότι έχουν βρει

Επιτροπή! Η βέβαιη υπερψήφισή του από την κυβερνητική πλειοψηφία θα καταγραφεί ως ένα από τα ορόσημα της νέας εποχής οπισθοδρόμησης στην οποία έχει εισέλθει η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η υπερψήφιση της επιτήρησης δεν θα είναι το πρώτο αρνητικό ορόσημο. Τους τελευταίους 15 μήνες η κυβέρνηση του «αυτόματου πιλότου» έχει αναμετρηθεί σε πολλές περιπτώσεις με την οικονομική, την κοινωνική και τη διεθνή πραγματικότητα και έχει γνωρίσει αλληπάλληλες δεινές ήττες. Στο μέτωπο της οικονομίας και στο μέτωπο των εθνικών θεμάτων η Ελλάδα έχει αναγκαστεί να αναδιπλωθεί, να υποχωρήσει και να εγκαταλείψει πολλά απ' όσα είχε κατακτήσει με σχέδιο και συστηματική εργασία μέχρι τις αρχές του 2004.

Ο ελληνικός λαός στο σύνολό του εργάστηκε σκληρά για την προώθηση του **εκσυγχρονισμού**, την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ, την επίτευξη μεγάλων εθνικών στόχων. Η κυβέρνηση όμως δεν σεβάστηκε τους κόπους και τις θυσίες πολλών ετών όλων των επαγγελματικών τάξεων. Μόλις ανέλαβε την εξουσία συκοφάντησε τη χώρα στα όργανα της Ένωσης, ενέπλεξε στους

μικροκομματικούς σχεδιασμούς της τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και μετέτρεψε την Ελλάδα από χώρα με κύρος και επιρροή στις αποφάσεις σε μια χώρα, που το όνομά της χρησιμοποιείται σήμερα κατά το δοκούν από τις άλλες χώρες για να υποτιμήσουν τις θέσεις και τις διεκδικήσεις μας και να προωθήσουν παράλληλα τα δικά τους σχέδια στα πλαίσια της Ένωσης. Κύρια αιτία της επιδείνωσης της δημοσιονομικής εικόνας της χώρας ήταν ο νέος τρόπος καταγραφής των αμυντικών δαπανών, που άκριτα και αυθαίρετα επέλεξε η κυβέρνηση. **Κυρίως όμως αυτή η νέα μέθοδος καταγραφής των αμυντικών δαπανών είχε και έχει ως αποτέλεσμα την αποδιάρθρωση του τρέχοντος εξοπλιστικού προγράμματος και κατά συνέπεια την αποδυνάμωση της αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας.**

Ταυτόχρονα στο πεδίο των κοινοτικών πόρων, μετά και την ερασιτεχνική απόπειρα για μια τριτοκοσμικού τύπου ρύθμιση των αναθέσεων δημοσίων έργων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξάντλησε την αυστηρότητά της επάνω στην Ελλάδα. Στις 7 Ιουνίου η Ελλάδα έχασε οριστικά πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ. Για να κατανοήσουν όλοι οι πολίτες το μέγεθος της απώλειας θα πρέπει να θυμίσω ότι 500 εκατομμύρια ευρώ είναι ένα κεφάλαιο της ίδιας τάξης με το κόστος κατασκευής της γέφυρας Ρίου – Αντιρρίου. **Η**

κυβέρνηση έχασε ένα Ρίο – Αντίρριο μέσα σε 15 μήνες. Με τις πράξεις και τις παραλείψεις της ακυρώνει τον εκσυγχρονισμό και εξαφανίζει ολόκληρα κεφάλαια από το μέλλον της χώρας. Το γενικό συμπέρασμα είναι απλό: Η κίβδηλη απογραφή δεν είναι κάτι, που έγινε και τέλειωσε. Είναι ένας διαρκής εθνικός διασυρμός με διαρκές, βαρύ και πολλαπλό κόστος για τη χώρα και τους πολίτες σε όλα τα επίπεδα, από την οικονομική και την κοινωνική πολιτική, έως την εξωτερική πολιτική και την άμυνα.

Παράλληλα, η προεκλογική δέσμευση της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας για ρυθμό ανάπτυξης 5%, που δήθεν θα στήριζε μεγάλες αυξήσεις σε χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους χάθηκε και αυτή μέσα στην «καταιγίδα της απογραφής». Η περιοριστική πολιτική, που είναι τώρα αναγκασμένη να ακολουθήσει η κυβέρνηση πλήττει καίρια την οικονομική ανάπτυξη. Γι' αυτό και το 2004, παρά τους Ολυμπιακούς Αγώνες ο ρυθμός ανάπτυξης δεν ξεπέρασε τα επίπεδα του 2003 και παρέμεινε κάτω από το 4%. Το 2005 πρόκειται να είναι αρκετά κάτω από το 3% και πιο κοντά στο 2,5%. Οι αρνητικές συνέπειες είναι ήδη εμφανείς. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να επιβάλλει νέα φορολογικά μέτρα μεταξύ

των οποίων και την αύξηση του ΦΠΑ στο 19%. Η οικονομική πολιτική, που συνδυάζει την αύξηση των φόρων με την μείωση των δημοσίων επενδύσεων είναι η κύρια αιτία της αυξανόμενης ανεργίας, της διολίσθησης των εισοδημάτων, της κλιμάκωσης της ακρίβειας και της γενίκευσης ενός κλίματος ανασφάλειας, απαισιοδοξίας και απογοήτευσης σε ολόκληρη την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Όταν μιλάμε για την οικονομία πρέπει να εξετάζουμε με προσοχή τις διεθνείς εξελίξεις. Η διεθνής οπτική δεν μπορεί να λείπει από μια κοινοβουλευτική συζήτηση για την οικονομία. Είναι γνωστό ότι τα προβλήματα στην ανάπτυξη και την απασχόληση πολλαπλασιάζονται στην Ευρώπη σε ανησυχητικό βαθμό. Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας μετακινεί τα μέσα παραγωγής και τις θέσεις εργασίας των ανεπτυγμένων χωρών, όχι απλώς στις χώρες των Βαλκανίων και της Βαλτικής, αλλά στην Κίνα και την Ινδία. *Η Κίνα αγοράζει με φρενήρεις ρυθμούς ομόλογα του αμερικανικού δημοσίου για να διατηρεί σε χαμηλή τιμή το γιουάν και σε υψηλά επίπεδα την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της. Η αμερικανική οικονομία απειλείται από το γιουάν, αφού η χαμηλή τιμή*

του καθιστά το εμπορικό ισοζύγιο των Η.Π.Α. όλο και πιο ελλειμματικό και ταυτόχρονα έλκει ακόμα ισχυρότερα τα αμερικανικά μέσα παραγωγής προς την Κίνα. Την ίδια στιγμή η αμερικανική οικονομία **στηρίζεται** στην συγκεκριμένη ισοτιμία γιουάν - δολαρίου, γιατί μόνο έτσι μπορεί να διατηρηθεί η πρωτοφανής ροή δανεισμού της Κεντρικής Τράπεζας της Κίνας προς τις Η.Π.Α. ύψους εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο! Οι εξελίξεις αυτές αποδίδουν μία μόνο πτυχή των τεκτονικών ανακατατάξεων, που συμβαίνουν σήμερα στην διεθνή οικονομία. Για να επανέλθει η δυτική οικονομία σε τροχιά σταθερής ανάπτυξης, για να διατηρηθούν τα κεκτημένα των εργαζομένων στις ανεπτυγμένες χώρες και να μειωθεί η ανεργία, για να επέλθει μια νέα βιώσιμη ισορροπία στον σύγχρονο διασυνδεδεμένο κόσμο είναι βέβαιο ότι απαιτείται πέρα από τις μεταρρυθμίσεις μια νέα ρύθμιση των κανόνων του διεθνούς εμπορίου. Μια τολμηρή ρύθμιση της παγκοσμιοποίησης με βάση τις σημερινές και τις μελλοντικές συνθήκες και ανάγκες. Το αίτημα για μια αποτελεσματική και αξιόπιστη ρύθμιση της παγκοσμιοποίησης είχε τεθεί τα τελευταία χρόνια κυρίως από τα κεντροαριστερά κόμματα της Ευρώπης και βεβαίως κατ' επανάληψη και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το αίτημα αυτό αποκτά νέα δυναμική και συζητείται έντονα τον

τελευταίο καιρό τόσο στις Βρυξέλλες και το Βερολίνο όσο και στην Ουάσινγκτον – και συγκεκριμένα στο Κογκρέσο, όπου από ορισμένες πλευρές εξετάζεται για παράδειγμα η επιβολή δασμών στις εισαγωγές ενδυμάτων από την Κίνα. Ποια είναι η σημερινή θέση της Ελλάδας σε αυτή τη διεθνή συζήτηση; Ποια είναι η συμβολή, η θέση, η συμμετοχή μας; Απολύτως καμία. **Η κυβέρνηση καλλιεργεί στην κοινή γνώμη έναν νέο απομονωτισμό.** Αποσύρεται πεισματικά και πλήρως από τις διεθνείς εξελίξεις εξαντλώντας την δράση της σε ερασιτεχνισμούς στην οικονομική πολιτική στο εσωτερικό. **Όμως οι πολίτες γνωρίζουν ότι ο κόσμος έχει αλλάξει οριστικά. Ότι οι προκλήσεις και οι απειλές στην οικονομία έρχονται όλο και ισχυρότερες, όχι από το διπλανό νομό και το διπλανό χωριό, αλλά ακόμα και από την πιο μακρινή χώρα της γης.** Και ότι για να αλλάξουν αισθητά προς το καλύτερο οι συνθήκες στην οικονομία απαιτείται μια πολύπλευρη ενεργοποίηση σε όλα τα μέτωπα – με τόλμη, ρεαλισμό και ανοιχτό πνεύμα.

Οι «κλασικού τύπου» μεταρρυθμίσεις στις αγορές, στο δημόσιο τομέα και το κοινωνικό κράτος εξακολουθούν να χρειάζονται στις σύγχρονες οικονομίες αρκεί να συνοδεύονται από ολοκληρωμένα σχέδια δράσης για τη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής. Οι

μεταρρυθμίσεις όμως αποδεικνύεται ότι δεν αρκούν από μόνες τους για να λύσουν προβλήματα ανταγωνιστικότητας και κοινωνικής συνοχής. Και ούτε ασφαλώς μπορούν να γίνουν αυστηρότερες και σκληρότερες. Το κύριο διακύβευμα όλο και περισσότερο μετατοπίζεται σε ένα άλλο πεδίο: *Οι ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης, είτε θα προωθήσουμε μια νέα ρύθμιση των κανόνων της παγκοσμιοποίησης, είτε θα δούμε την κατάρρευση του μεταπολεμικού ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου και τον πολλαπλασιασμό των συγκρούσεων στην κοινωνία.* Το συμπέρασμα είναι ότι ακόμα και μια σωστή οικονομική πολιτική στο εσωτερικό μιας χώρας αρκεί σήμερα όλο και λιγότερο για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα των εισοδημάτων, του κοινωνικού κράτους και της ανεργίας. Τα προβλήματα αυτά όμως ασφαλώς αυξάνονται, οξύνονται και βγαίνουν σύντομα εκτός ελέγχου όταν – όπως συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα – δεν υπάρχει μια στοιχειωδώς σωστή οικονομική πολιτική, αλλά αντίθετα το ένα σοβαρό λάθος διαδέχεται το άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Οι αρνητικές επιπτώσεις από τα μεγάλα λάθη στην οικονομία οξύνονται ακόμα περισσότερο από την

συνεχίσει να ενθαρρύνει την ένταξη της Τουρκίας. Και μετά την «απογραφή», η Ελλάδα του μειωμένου κύρους, πολύ δύσκολα θα βρει την υποστήριξη των εταίρων της για τα εθνικά της θέματα μέσα σε μια Ένωση με προβλήματα συνοχής και κατεύθυνσης. Τα ευρωτουρκικά προβλήματα έγιναν ξανά ελληνοτουρκικά και η Τουρκία ήδη προσπαθεί να προωθήσει τη δική της ατζέντα για το Αιγαίο και την Κύπρο ερήμην της Ελλάδας. Αυτή είναι η στρατηγική, που θα συνεχίσει να ακολουθεί είτε πλησιάσει, είτε απομακρυνθεί από την Ένωση. **Το συμπέρασμα είναι ότι εγκαταλείποντας το Ελσίνκι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχασε ταυτόχρονα το 25ετές πλεονέκτημα, που διέθετε η Ελλάδα έναντι της Τουρκίας λόγω της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Τις τελευταίες εβδομάδες η κυβέρνηση ξεκίνησε από τον ΟΤΕ μια εκστρατεία δήθεν «μεταρρυθμίσεων» στον δημόσιο τομέα. Λέγεται ότι οι χειρισμοί στο θέμα του ΟΤΕ αποτελούν «πιλότο» τόσο για τις υπόλοιπες ΔΕΚΟ, όσο και για το σύνολο της δημόσιας διοίκησης. **Διακρίνουμε καταρχήν άλλον έναν «αυτόματο πιλότο» στον οποίο η κυβέρνηση εναποθέτει τις ελπίδες της. Ποιες είναι**

όμως αυτές οι «ελπίδες»; Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο «αυτόματος πιλότος του ΟΤΕ» είναι εκείνος, που οδηγεί τάχιστα στην επανίδρυση του κομματικού κράτους. Η κυβέρνηση ανάγκασε τον ελληνικό λαό να πληρώσει ένα εξωπραγματικό κεφάλαιο για να διαπραγματευτεί η ίδια την επανίδρυση του κομματικού κράτους με μια μικρή αριθμητικά, αλλά ισχυρή στο χώρο της διακομματική συντεχνία. Με ένα αδιανόητου ύψους οικονομικό αντάλλαγμα η κυβέρνηση απέσπασε την υπογραφή της ισχυρής συντεχνίας για την άρση της μονιμότητας των νεοπροσλαμβανομένων στον Οργανισμό. Παράλληλα όμως έχει ήδη απαξιώσει το ΑΣΕΠ με την έγκαιρη θεσμοθέτηση – ήδη από το τέλος του 2004 – νέων μεθόδων προσλήψεων, που υπονομεύουν και καταργούν κάθε έννοια αξιοκρατίας. Η δυσάρεστη υπόθεση με τον στενό συνεργάτη του υπουργού Εσωτερικών, που απασχόλησε έντονα την επικαιρότητα λίγες μόνο μέρες πριν την ανακοίνωση των εξελίξεων στον ΟΤΕ είναι ένα μικρό μόνο δείγμα για το τι πρόκειται να επακολουθήσει αν γενικευτούν οι δήθεν «μεταρρυθμίσεις» στο δημόσιο τομέα.

Η υπονόμηση της αξιοκρατίας σε συνδυασμό με την μεθόδευση για την άρση της μονιμότητας είναι η συνταγή για την επανίδρυση του κομματικού κράτους.

Η μονιμότητα δεν υπάρχει στην Ευρώπη – ακριβώς γιατί υπάρχει αξιοκρατία. Η οπισθοδρόμηση στο ζήτημα της αξιοκρατίας, όταν συνδυάζεται με σχέδια για την άρση της μονιμότητας συνιστά ένα εκρηκτικό μείγμα, που δυναμιτίζει την κοινωνική συνοχή και αποτελεί μια δραματική και αδιανόητη επιστροφή στο μακρινό ελληνικό παρελθόν της κομματικοκρατίας. **Η δέθεν «μεταρρύθμιση» της Νέας Δημοκρατίας στον ΟΤΕ δεν είναι παρά ο εξαναγκασμός του κοινωνικού συνόλου να επιδοτήσει με 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ την πρώτη φάση ενός σχεδίου για την κομματική χειραγώγηση της κοινωνίας και την επιστροφή σε ένα καθεστώς μαζικών κομματικών απολύσεων και προσλήψεων στο δημόσιο τομέα.** Είναι βέβαιο ότι ένα τέτοιο σχέδιο οπισθοδρόμησης δεν πρέπει να περάσει. Η κυβέρνηση ακυρώνει τον εκσυγχρονισμό, επανεισάγει αρνητικές νοοτροπίες και μεθοδεύει την αναπαλαίωση της χώρας. Η κοινωνία οφείλει να αντιδράσει. Πράττουν καλώς οι εργαζόμενοι, που κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ηγεσία της κυβέρνησης φέρει ακέραια την ευθύνη για όλα τα παραπάνω. Και όπως ανέφερα και στην αρχή φέρει την βαρύτερη ευθύνη και για την επιτήρηση της

Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ένα γεγονός που έρχεται να σφραγίσει την σύγχρονη οικονομική και πολιτική ιστορία της χώρας. Πρόκειται για μια εξέλιξη συμβολική για το σύνολο του έργου της κυβέρνησης μέχρι σήμερα. Μέχρι πρότινος φωνές μέσα από τη Νέα Δημοκρατία ισχυρίζονταν πως το πρόβλημα είναι ότι η κυβέρνηση «δεν σπάει αυγά». Τώρα υποτίθεται ότι ξεκινώντας από τον ΟΤΕ η κυβέρνηση άρχισε να σπάει αυγά. **Όμως είναι φανερό ότι η κυβέρνηση δεν «σπάει αυγά». Η κυβέρνηση «περπατάει πάνω σε αυγά». Και μάλιστα υπό καθεστώς επιτήρησης.** Μαζί με την κυβέρνηση είναι η χώρα εκείνη, που περπατάει «πάνω σε αυγά». Και δυστυχώς πολλά απ' αυτά τα «αυγά» – τόσο στην οικονομία, όσο και στα εθνικά θέματα – έχουν ήδη σπάσει. **Και είναι ακριβώς αυτό το «περπάτημα πάνω σε αυγά υπό καθεστώς επιτήρησης» εκείνο, που θα κληθεί να υπερψηφίσει η κυβερνητική πλειοψηφία.** Ο ελληνικός λαός όμως πρέπει σύντομα να αντιληφθεί την έκταση και το κόστος της οπισθοδρόμησης και να οδηγήσει ξανά την Ελλάδα στον ασφαλή και ελπιδοφόρο δρόμο της προόδου, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της εθνικής αυτοπεποίθησης.

Σας ευχαριστώ.